

Dieu « notre Père » et les hommes, « notre prochain »

Une religion qui veut être l'achèvement de l'antique religion juive devait influencer le monde plus profondément encore.

Son fondateur, Jésus de Nazareth, fils d'une humble vierge, épouse d'un charpentier, naquit dans la pauvreté et non dans un palais comme le Bouddha. A l'âge de 30 ans, il commença sa prédication, annonçant la nouvelle alliance et le nouveau royaume que les Juifs attendaient.

Pendant trois ans, il enseigna sa doctrine, réclamant un changement de vie pour répondre à l'amour de Dieu qu'il apportait aux hommes, lui, le « Messie ». En signe de la transformation du monde qu'il voulait réaliser, il guérissait les malades, rendait la vue aux aveugles, faisait marcher les infirmes.

Au cours des trois premiers siècles de l'ère nouvelle, la religion fondée par cet homme extraordinaire se répandit rapidement dans le monde méditerranéen. Cependant, plusieurs empereurs essayèrent d'arrêter sa marche en la persécutant.

Constantin le Grand accorda aux chrétiens la liberté du culte en 313. Quand l'empire romain s'écroula, la doctrine de Jésus continua de se répandre : elle a gagné progressivement tous les continents, grâce à un élan missionnaire animé d'un exceptionnel souffle spirituel ; elle constitue aujourd'hui un lien puissant entre les hommes du monde entier.

Jésus de Nazareth avait de son vivant raït des disciples, mais il provoqua l'opposition violente des chefs de sa nation et, sur leur ordre, fut mis à mort en croix.

Ses disciples avaient fui, mais trois jours après ils ont eu la certitude de le retrouver vivant. Ils l'ont vu et ils ont été frappés de voir que son visage était illuminé : c'était le visage transfiguré de quelqu'un qui vit en Dieu, et si intimement qu'il est le fils même de Dieu. Alors, ils se sont souvenus qu'avant de mourir Jésus leur avait annoncé cette résurrection (à laquelle ils auraient part eux-mêmes un jour) : il resterait avec eux, vivant, grâce au repas sacré qu'ils célébreraient ensemble. Ils ont eu l'assurance que sa mort, restée agissante parmi eux dans cette institution permanente, était le sacrifice qui les sauvait. C'est la Cène (la Messe des catholiques).

On est préparé à participer à la Cène par le baptême, qui fait entrer dans la famille de Jésus, l'Église.

La religion chrétienne consiste à vivre à la ressemblance de Jésus-Christ, comme enfant de Dieu et frère des hommes — de tous les hommes, qu'il faut considérer comme tout proches (le prochain) —, dans la joie d'être sauvé du péché et adopté par Dieu pour toujours.

Les chrétiens sont assurés que Dieu prend d'eux tant de soin qu'il leur a envoyé Jésus, son fils unique, afin de les rassembler en lui. Ce Sauveur reste présent dans l'Église qu'il a fondée, par l'Esprit-Saint, troisième personne divine d'un Dieu qui est un vivant échange d'amour de trois personnes : le Père, le Fils et l'Esprit.

La naissance de Jésus à Bethléem, ville de Palestine.

La Cène, dernier repas que prend Jésus avec ses apôtres.

GOD EN UW NAASTE

De godsdienst die de westelijke wereld nog grondiger zou beïnvloeden dan het boeddhisme Oost-Azië beïnvloedde, vond zijn oorsprong in een onbelangrijke Romeinse provincie. De stichter ervan was niet, zoals Boeddha, de zoon van een koning. Integendeel, hij werd geboren als zoon van een nederige timmerman, die in het dorp Nazareth bij de Zee van Galilea leefde. Maar overal geloven de christenen dat Hij niet slechts een mens was, maar tevens de Zoon van God, die door God naar de wereld werd gezonden om voor de verlossing van het hele mensdom te leven, te lijden en te sterven en om door Zijn overwinning op de dood en het graf aan allen de hoop van de wederopstanding te geven.

Uit geschreven bronnen weten we weinig over de eerste dertig jaar, die Jezus de Nazarener op aarde doorbracht. Het was waarschijnlijk een tijd zonder belangrijke gebeurtenissen. Jezus zal wel meestal in de timmermanswerkplaats, in de synagoge of langs de kusten van Galilea te vinden zijn geweest. Maar toen hij dertig was, begon Jezus Zijn grote zending. Een zending, die haar gelijke tevoren of nadien niet heeft gekend. Drie jaar lang onderwees Hij nieuwe opvattingen over het gebed, de plicht en de aanbidding. Hij genas zieken, schonk blinden het gezicht terug en deed de verlamden opstaan. Hij leerde de mensen, dat Zijn Vader niet de God der rechtvaardigheid, maar van de vergiffenis en de genade was, dat ze zich minder om de letter van de wet moesten bekommeren en meer om de zuiverheid van hun eigen bedoelingen, dat ze de ware grootheid niet in de zelfverheffing, maar in de dienstbaarheid moesten zoeken.

Jezus vatte Zijn leer samen toen een rechtsgeleerde Hem vroeg: "Welk is het grootste gebod in de wet?". Hij antwoordde: "Ge zult de Heer uw God beminnen met heel uw hart, en met heel uw ziel, en met heel uw geest. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede is gelijkaardig. Ge zult uw naaste beminnen als uzelf."

Tijdens de tweeduizend jaar die sinds het verblijf van Christus op aarde zijn voorbijgegaan, is er in de christelijke kerk dikwijls verdeeldheid geweest

over de juiste opvatting van sommige van Zijn woorden en over de vormen, die het christelijk geloof precies dient aan te nemen. Maar ondanks deze onenigheden hebben de christenen steeds in deze twee fundamentele geboden geloofd. Ongetwijfeld hebben velen af en toe bij de toepassing gefaald, maar ze hebben hun pogingen voortgezet. En Christus begreep steeds de menselijke zwakheid, want tot Simon Petrus, de apostel die Hem in het uur van Zijn grootste nood weigerde te erkennen, zei hij: "Op deze rots zal Ik Mijn Kerk bouwen."

Nadat Christus gekruisigd was, meenden de machthebbers van het Romeinse keizerrijk ongetwijfeld dat ze, als Pontius Pilatus, de hele zaak als afgedaan konden beschouwen. Maar de leer van Christus had de geest van velen in bezit genomen, en ze gaven Zijn inspiratie aan anderen door.

Tijdens de eerste drie eeuwen van onze jaartelling verspreidde het christendom zich snel in de gebieden om de Middellandse Zee. Verschillende Romeinse keizers, in het bijzonder Diocletianus die van 284 tot 305 regeerde, trachtten het door bittere vervolgingen uit te roeien. Maar de eerste christenen, of ze nu een opgejaagd bestaan in de catacomben leidden of een martelaarsdood in de ring van de gladiatoren vonden, wonnen steeds nieuwe volgelingen. Constantijn de Grote, die Diocletianus opvolgde, schonk aan de christenen niet alleen de vrijheid van godsdienst, maar hij bekeerde zich zelf tot hun geloof, waardoor een nauwe band tussen de Romeinse staat en de Christelijke Kerk werd gesmeed. In het midden van de vierde eeuw, onder keizer Julianus, werd de vervolging, zij het onbloedig, voor korte tijd hervat. Maar tegen het einde van de eeuw riep Theodosius het christendom tot enige officiële godsdienst van het gehele keizerrijk uit.

Een eeuw later was de macht van het Romeinse keizerrijk, in het bijzonder die van het westelijk gedeelte, ineengestort. De bindende uitwerking op Europa was voor altijd verdwenen. Maar de Christelijke Kerk leefde voort en leeft nog steeds voort, als een band onder mensen, die over de hele wereld verspreid zijn.

De kruisiging van Jezus de Nazarener, een gebeurtenis die de hele wereld veranderde.

Globerama

HISTOIRE DES CIVILISATIONS MENS EN WERELD, VROEGER EN NU

CASTERMAN

HET AVONTUUR VAN MENS EN WETENSCHAP

KEURKOOP NEDERLAND

© ESCO PUBLISHING COMPANY

Le présent ouvrage est publié simultanément en
français (Casterman, Paris-Tournai)
allemand (International School, Cologne)
anglais (Odhams Press, Londres)
américain (International Graphic Society, New York)
danois (Munsgaard Scandinavisk Bogforlag)
finlandais (Munsgaard)
hollandais (Keurkoop, Rotterdam)
italien (Fratelli Fabbri, Milan)
portugais (Codex)
suédois (Munsgaard)

2e édition, 1964

KEURKOOP NEDERLAND

© ESCO PUBLISHING COMPANY

ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN VOOR ALLE LANDEN

Art © 1959 by Esco, Anvers

Text © 1963 by Casterman, Paris

Tous droits de traduction et de reproduction réservés.